

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж к 13/2014
15.10.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у поступку предлагача Д.С., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача Д.С., изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу 6.Р4.К.бр.4/14 од 15.08.2014.године, у седници већа одржаној дана 15.10.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача Д.С. и решење Вишег суда у Лесковцу 6.Р4.К.бр.4/14 од 15.08.2014. године **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу 6.Р4.К.бр.4/14 од 15.08.2014. године одбијен је као неоснован захтев предлагача Д.С. којим је тражио да се утврди да је повређено његово право на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Лебану у предмету К.бр.1970/13, као и захтев да се предлагачу на име накнаде нематеријалне штете досуди износ од 1.500 евра у динарској противвредности.

Против наведеног решења жалбу је изјавио предлагач Д.С. без навођења разлога побијања, са предлогом да Врховни касациони суд донесе одлуку којом ће утврдити да му је повређено право на суђење у разумном року, те да му одреди примерену накнаду.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача Д.С., на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011 и 101/2013), Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао:

Жалба је неоснована.

У поступку који је предходио доношењу побијаног решења, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП на које Врховни касациони суд као другостепени пази по службеној дужности. У жалби се одређено не указује на битне повреде због којих се може изјавити жалба.

По оцени овога суда, Виши суд у Лесковцу је правилно поступио када је решењем 6.Р4.К.бр.4/14 од 15.08.2014.године одбио као неоснован захтев предлагача Д.С. којим је тражио да се утврди да је повређено његово право на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Лебану у предмету К.бр.1970/13, као и захтев да се предлагачу на име накнаде нематеријалне штете досуди износ од 1.500 евра у динарској противвредности.

Наиме, према стању у списима, овде предлагач - окривљени Д.С. је пресудом Основног суда у Лесковцу 1.К.бр.1701/10 од 24.08.2011.године, у одсуству, оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а која пресуда је постала правноснажна и извршна дана 23.10.2011.године. Након тога је Основни суд у Лесковцу решењем Кв.бр.875/13 од 31.10.2013.године уважио захтев осуђеног Д.С. и дозволио понављање кривичног поступка у предмету кривице Основног суда у Лесковцу 1К.бр.1701/10 окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 1.К.бр.1701/10 од 24.08.2011.године, те је донето решење Основног суда у Лесковцу Кв.бр.875/13 од 02.12.2013.године којим је обустављено извршење казне затвора према окривљеном. У међувремену је донет нови Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, те је овај предмет достављен Основном суду у Лебану, по којем је вршилац функције председника тог суда донео налог Су.І 1-21/2014 од 15.05.2014.године за хитно прекоредно поступање, решавање и експедовање из Основног суда у Лебану предмета који носи ознаку К.бр.1970/2013, уз напомену да је наведени предмет потребно решити најкасније до 15.11.2014.године, а по ком налогу је поступајући судија дана 16.05.2014.године заказао главни претрес за 15.07.2014.године који је одржан, а следећи претрес је заказан за 11.09.2014.године ради извођења доказа који су на записнику и констатовани.

По налажењу Врховног касационог суда правилно је првостепени суд, приликом доношења одлуке, разматрајући разлоге и наводе захтева за заштиту права на суђење у разумном року предлагача Д.С., имао у виду да оцена разумног трајања судског поступка зависи од низа чинилаца који се морају узети у обзир у сваком појединачном случају према његовим специфичним околностима, а пре свега зависи од сложености чињеничних и правних питања у конкретном предмету, понашања странака, односно овде предлагача као странке у поступку, те понашања надлежних власти, односно судова који воде поступак и других државних органа који су укључени и који поступају у границама своје надлежности, као и значаја случаја за подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, односно природе постављеног захтева, а што су све критеријуми који утичу на оцену дужине трајања поступка и одређују да ли је поступак окончан у оквиру разумног рока или није.

Пре свега, правилно је првостепени суд нашао да је, према стању у списима предмета, дужину трајања поступка до доношења решења Основног суда у Лесковцу Кв.бр.875/13 од 31.10.2013.године којим је уважен захтев осуђеног Д.С. и дозвољено понављање кривичног поступка у предмету Основног суда у Лесковцу 1К.бр.1701/10 који је окончан правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 1К.бр.1701/10 од 24.08.2011.године, скривио искључиво окривљени Д.С. својим понашањем као странка у поступку, те да није било пропуста у поступању надлежних власти, односно судова и органа унутрашњих послова у оном делу који се односи на њихово поступање, односно проверу адресе окривљеног Д.С., те реализацију издатих наредби за његово довођење, као и у поступку по наредби којом је тражено издавање потернице, и за наведено је првостепени суд на странама 5. и 6. образложења побијаног решења дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему прихвата и овај суд и на њих упућује.

По оцени овога суда, првостепени суд је, на основу стања у списима предмета, правилно нашао да није извршена повреда права на суђење у разумном року на штету овде предлагача - окривљеног Д.С. у поступку пред Основним судом у Лебану у предмету К.бр.1970/13, обзиром да је окривљени захтев за понављање кривичног поступка Основног суда у Лесковцу 1К.бр.1701/10 поднео надлежном суду дана 07.10.2013.године, након чега је донето решење Основног суда у Лесковцу К.бр.875/13 од 31.10.2013.године којим је дозвољено понављање наведеног кривичног поступка, те је вршилац функције председника Основног суда у Лебану донео налог Су.І 1-21/2014 од 15.05.2014.године за хитно прекоредно поступање, решавање и експедовање предмета К.бр.1970/2013, уз напомену да је наведени предмет потребно решити најкасније до 15.11.2014.године, дакле у предмету је стављен налог за убрзање поступка. Имајући у виду напред наведено, то је првостепени суд, сагласно одредбама чланова 8а и 8в Закона о уређењу судова, правилно нашао да у конкретном случају, од стране судова који су поступали, нису извршене повреде одредбе члана 32. став 1. Устава Републике Србије, одредбе члана 14. став 1. Законика о кривичном поступку и одредбе члана 6. Европске конвенције о људским правима и правилно је нашао да предлагач нема основа за заштиту права на суђење у разумном року, те је такав захтев и одбио као неоснован.

Поред тога, првостепени суд је правилно одбио као неоснован и захтев предлагача да му се на име накнаде нематеријалне штете досуди износ од 1.500 евра у динарској противвредности, будући да је захтев за новчану накнаду, односно накнаду нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року повезан са постојањем такве повреде, а у конкретном случају није нађено да је таква повреда и извршена.

Из напред наведених разлога, неосновано жалбом предлагач побија решење Вишег суда у Лесковцу 6.Р4.К.бр.4/14 од 15.08.2014.године.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе у жалби предлагача, те је нашао да су исти неосновани и да нису од утицаја на правилну и закониту одлуку Вишег суда у Лесковцу.

Са свега изложеног, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 401. тачка 2. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, а у вези члана 8в Закона о уређењу судова, донео одлуку као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**